

Sygn. akt I C 43/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Wioletta Sychniak

Protokolant: stażysta Aleksandra Sikora

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2021 roku w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa I. P. (1) i S. B. – wspólników spółki cywilnej (...). P. S. (...) s.c. w K.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. łącznie na rzecz powodów I. P. (1) i S. B. jako wspólników spółki cywilnej kwotę 7011 (siedem tysięcy jedenaście) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2251 (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt jeden) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 43/21

UZASADNIENIE

W pozwie z 29 grudnia 2020 roku I. P. (2) i S. B., prowadzący działalność gospodarczą jako wspólnicy spółki cywilnej (...)P. S. (...) s.c. w K., wnieśli o zasądzenie od Towarzystwa (...) w W. łącznie na ich rzecz kwoty 7011 złotych, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 15 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty. Powodowie wnieśli również o zasądzenie od Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów opłat skarbowych od pełnomocnictw, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, że 16 lutego 2017 roku doszło do wypadku, w którym został uszkodzony samochód marki P. (...), należący do A. C.. Poszkodowana wynajęła od Powodów samochód zastępczy na okres od 21 lutego 2017 roku do 21 kwietnia 2017 roku. Poszkodowana zawarła z Powodami umowę cesji wierzytelności. Pozwane Towarzystwo (...) uznało swoją odpowiedzialność, ale wypłaciło tylko część odszkodowania z tytułu najmu samochodu zastępczego w wysokości 1785,11 złotych.

Roszczenie dochodzone pozwem obejmuje jedynie ten okres najmu pojazdu zastępczego, którego nie uznał ubezpieczyciel, tj. za 38 dni. /**pozew k. 3 – 9**/

W odpowiedzi na pozew Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że 16 lutego 2017 roku doszło do wypadku komunikacyjnego i, że obejmował ochroną OC sprawcę wypadku. Pozwany przyznał również, że wypłacił na rzecz Powodów 1785,11 złotych z tytułu kosztów najmu samochodu zastępczego. Wskazał, że zweryfikował dobową stawkę czynszu najmu do 69,11 zł netto (tj. do stawki

stosowanej przez wypożyczalnię współpracującą z Pozwanym) i czas najmu do 21 dni (tj. od dnia zgłoszenia szkody do upływu 7 dni od dnia powiadomienia, że szkoda będzie rozliczona jako całkowita). **/odpowiedź na pozew k. 34 – 36/**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lutego 2017 roku w Ł., na ul. (...) doszło do wypadku, w wyniku którego został uszkodzony samochód marki P. (...) nr rej. (...), należący do A. C. i I. C..

W chwili zdarzenia samochodem kierowała A. C.. Zatrzymała samochód przed przejściem dla pieszych, ale kierowca jadący za nią nie zahamował odpowiednio szybko i uderzył swoim samochodem w tył P.. Kierujący samochodem, który uderzył w tył P., posiadał polisę OC w pozwanym Towarzystwie (...).

Na skutek uderzenia, P. przesunął się do przodu i uderzył w tył poprzedzającego go samochodu. Samochód A. C. i I. C. miał uszkodzenia i z przodu, i z tyłu; po wypadku nie nadawał się do jazdy.

/zeznania świadków:

I. C. k. 65v-66 i 78 [00:16:01-00:36:59];

A. C. k. 66v-67 i 78 [00:39:06-00:57:15]/

Poszkodowani zgłosili szkodę Pozwanemu. Decyzją z 24 lutego 2017 roku Towarzystwo (...) potwierdziło otrzymanie zawiadomienia o szkodzie oraz nadało sprawie numer 873/17/33/40.

/decyzja z 24 lutego 2017 roku k.39/

Decyzją z 10 marca 2017 roku Towarzystwo (...) stwierdziło, że szacunkowy koszt naprawy pojazdu marki P. (...) przekracza wartość rynkową pojazdu i szkoda zostanie rozliczona jako szkoda całkowita. Zastrzegło jednocześnie, że to nie przesądza o jego odpowiedzialności za szkodę, ani o wysokości odszkodowania. **/decyzja z 10 marca 2017 roku k.41/**

Pismem z 21 marca 2017 roku ubezpieczyciel poinformował Poszkodowaną, że z uwagi na brak danych z Policji nie jest w stanie przeprowadzić postępowania likwidacyjnego w ustawowym terminie 30 dni, i postępowanie zostanie przedłużone.

Na etapie postępowania likwidacyjnego Pozwany powziął wątpliwości co do swojej odpowiedzialności za uszkodzenia samochodu marki P., powstałe w przedniej części samochodu, na skutek jego uderzenia w pojazd go poprzedzający.

/decyzja z 21 marca 2017 roku – akta szkody na płycie CD k. 72,

zeznania świadków:

I. C. k. 65v-66 i 78 [00:16:01-00:36:59];

A. C. k. 66v-67 i 78 [00:39:06-00:57:15]/

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2018 roku uniewinnił obwinioną A. C. od popełnienia wykroczenia polegającego na spowodowaniu zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Orzeczenie zostało prawomocne 17 kwietnia 2018 roku. **/bezsporne, kopia wyroku k.23/**

Poszkodowani A. C. i I. C. naprawili uszkodzony samochód P. (...). Czas naprawy przedłużał się z uwagi na brak pieniędzy na naprawę, a Towarzystwo (...) nie wypłaciło całości odszkodowania od razu. Naprawa rozpoczęła się

po otrzymaniu pierwszej części odszkodowania, odpowiadającego kosztom naprawy uszkodzonego tyłu samochodu. Naprawa samochodu trwała od 2 do 3 miesięcy.

Towarzystwo (...) przyznało Poszkodowanym łącznie 8850 złotych. Pierwsza część - 2350 złotych - została wypłacona 11 maja 2017 roku, druga część - 6500 złotych - została wypłacona 30 lipca 2018 roku.

/zeznania świadków:

I. C. k. 65v-66 i 78 [00:16:01-00:36:59],

A. C. k. 66v-67 i 78 [00:39:06-00:57:15],

decyzja z 10 maja 2017 r. z potwierdzeniem zapłaty i decyzja z 27 lipca 2018 r. z potwierdzeniem zapłaty – akta szkody na płycie CD k. 72/

Uszkodzony samochód P. (...) po wypadku nie nadawał się do jazdy. Poszkodowani potrzebowali samochodu zastępczego do codziennego korzystania, tj. do dojazdów do zakupy, do lekarza, rodziny i znajomych.

21 lutego 2017 roku A. C. zawarła umowę najmu pojazdu zastępczego z Powodami. Wynajęła samochód zastępczy marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Zgodnie z umową, stawka dzienna za wynajmu wynosiła 150 zł + podatek VAT.

Pojazd zastępczy został wydany Poszkodowanej w dniu 21 lutego 2017 roku o godzinie 10:00. Został zwrócony 21 kwietnia 2017 roku o godzinie 13:00 na żądanie Powodów. Poszkodowani w tym czasie nie mieli innego samochodu i nie naprawili jeszcze uszkodzonego P., ale Powodowie nie chcieli kontynuować wynajmu. Po zdaniu samochodu zastępczego, A. C. pożyczała samochód od swojego brata. Nie mogła z niego korzystać ciągle, tak, jak z samochodu zastępczego, lecz tylko w razie konieczności, przez kilka godzin dziennie.

/oświadczenie poszkodowanej k.18,

umowa wynajmu pojazdu k.13,

protokół wydania i odbioru samochodu k.14 – 15,

zeznania świadków:

I. C. k. 65v-66 i 78 [00:16:01-00:36:59],

A. C. k. 66v-67 i 78 [00:39:06-00:57:15]/

W dniu 21 kwietnia 2017 roku Powodowie wystawili fakturę VAT nr (...) na kwotę 10 885,50 złotych brutto. W fakturze uwzględniono 59 dni wynajmu pojazdu zastępczego ze stawką dobową 150 złotych netto.

/faktura VAT nr (...) k. 16/

Poszkodowana zawarła w dniu 21 kwietnia 2017 roku z Powodami umowę przelewu wierzytelności nr (...), na podstawie której A. C. zbyła na rzecz I. P. (2) – prowadzącej działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...).P. S. (...) s.c., wierzytelność wynikającą z umowy wynajmu pojazdu zastępczego nr 13/02/2017 i wystawionej na tej podstawie faktury VAT nr (...) na kwotę 10 885,50 złotych w związku ze szkodą rzeczową, powstałą w pojeździe cedenta z dnia 16 lutego 2017 roku z tytułu ubezpieczenia OC sprawcy szkody.

/umowa cesji nr (...) k.17/

Decyzją z 5 czerwca 2017 roku Towarzystwo (...) w W. przyznało odszkodowanie za wynajem pojazdu zastępczego w wysokości 1 785,11 zł. Pozwany uznał za zasadny okres wynajmu 21 dni (od dnia zgłoszenia szkody do siódmego dnia po zawiadomieniu poszkodowanych o szkodzie całkowitej) oraz zweryfikował stawkę za czynsz do wysokości 69,11 zł.

/decyzja z 5 czerwca 2017 roku k. 21 – 22/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego, zebranego w sprawie.

Sąd, na podstawie art. 235² par. 1 pkt. 2 k.p.c., pominął wnioskowany przez stronę pozwaną dowód z nagrania szkody na płycie CD na okoliczności wskazane w odpowiedzi na pozew oraz dowód z dokumentów będących w dyspozycji Pozwanego na okoliczność warunków najmu samochodu zastępczego, na jakich Pozwany mógł zorganizować najem poszkodowanemu. Sąd podzielił stanowisko strony powodowej, że nie ma potrzeby badania, czy pozwane Towarzystwo (...) oferowało wynajem pojazdu zastępczego za cenę przez siebie wskazywaną. Okres pierwszych 21 dni wynajmu został rozliczony przez Pozwanego z uwzględnieniem podawanej przez niego stawki. Jednocześnie Pozwany jednoznacznie określił, że tylko okres 21 dni wynajmu uznaje za uzasadniony, zatem bez względu na warunki i tak nie zorganizowałby poszkodowanemu pojazdu zastępczego na dłuższy okres czasu. Natomiast okres wynajmu uznany przez Pozwanego nie był objęty sporem w niniejszej sprawie.

Sąd na podstawie art. 235² par. 1 pkt. 2 k.p.c. oddalił również wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej na okoliczności sprecyzowane w odpowiedzi na pozew, jako fakt bezsporny. Wskazać należy, że strona pozwana nie zakwestionowała rynkowego charakteru stawki za wynajem pojazdu zastępczego, zastosowanej przez Powodów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W przedmiotowym stanie faktycznym okoliczność bezsporną stanowiło zdarzenie drogowe z 16 lutego 2017 roku, którego skutkiem była szkoda powstała w pojeździe Poszkodowanych i odpowiedzialność Towarzystwa (...) w W. za jego skutki. Nie budzi wątpliwości czynna legitymacja procesowa Powodów, którzy na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 kwietnia 2017 roku r. wstąpili w prawa dotychczasowego wierzyciela, przysługujące mu wobec strony pozwanej w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego. Spór koncentrował się wokół wysokości odszkodowania przysługującego stronie powodowej z tytułu najmu samochodu zastępczego, jak i stawki dobowej za wynajem.

Podstawę prawną roszczeń strony powodowej stanowi art. 822 § k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2021 r. poz. 854 t.j.), poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej (OC) może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

W myśl art. 361 § 2 k.c., w granicach normalnych następstw działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła jej naprawienie obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przepis ten konstytuuje zasadę pełnej kompensacji szkody i ma na celu przywrócenie majątku poszkodowanego do stanu, który istniałby, gdyby zdarzenie szkodzące nie miało miejsca. Wysokość odszkodowania powinna odpowiadać wielkości szkody, która wyznacza górną granicę należnego poszkodowanemu świadczenia.

Obowiązujące przepisy regulujące odpowiedzialność odszkodowawczą, nie dają podstawy do automatyzmu przy orzekaniu o zwrocie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. W judykaturze akcentuje się przede wszystkim indywidualny charakter każdej sprawy, przez co należy rozumieć, że indywidualnie powinna być oceniana nie tylko

zasadność refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego, ale i ich wysokość. Dobitnie zostało to wyrażone w uchwale Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 roku (III CZP 5/11, opubl. w OSN z 2012 r., nr 3, poz. 28), w której podkreślono, że „odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej”.

Korzystanie z samochodu stało się przy obecnym stanie rozwoju stosunków społecznych i gospodarczych standardem cywilizacyjnym. Możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego ma umożliwić poszkodowanemu zachowanie takiego standardu życia codziennego, jak gdyby wypadek nie miał miejsca. Szkodą majątkową podlegającą naprawieniu są wydatki poniesione przez poszkodowanego w okresie naprawy pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego samochodu lub naprawy uszkodzonego, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Ta szkoda istnieje także wtedy, gdy poszkodowany zaciągnął zobowiązanie do zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego (tak Sąd Najwyższy w uchwale z 13 marca 2020 roku, sygn. III CZP 63/19). Jednocześnie w uzasadnieniu omawianej uchwały z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy wprost wypowiedział się, że utrata możliwości korzystania z pojazdu nie powoduje samoistnie odrębnego uszczerbku majątkowego oraz, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane ze względu na obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów.

Uznając przytoczone powyżej stanowisko za słuszne stwierdzić należy, że roszczenie o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego nie przysługuje zawsze i każdemu, a o jego zasadności decydują okoliczności konkretnej sprawy. Potrzebę korzystania z pojazdu zastępczego, wysokość kosztów z tego tytułu, jak i niezbędny czas trwania najmu, zgodnie z art. 6 k.c., powinien udowodnić powód.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, że korzystanie przez Poszkodowanych z pojazdu zastępczego ponad zaakceptowany przez Pozwanego okres było uzasadnione

W okolicznościach niniejszej sprawy zakład ubezpieczeń zakwalifikował szkodę w samochodzie P. (...) jako szkoda całkowitą. Jednak Poszkodowani zdecydowali o jego naprawie. Potrzebowali pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu, który przedłużał się w związku z brakiem środków na naprawę oraz znacznym przedłużeniem postępowania prowadzonego przez Pozwanego w celu ustalenia jego odpowiedzialności za szkodę. Strona pozwana podniosła zarzut, że poszkodowani mogli szybciej uzyskać środki na zastąpienie uszkodzonego samochodu innym. Poszkodowani otrzymali informację o szkodzie całkowitej i nie skorzystali z aukcji online, w której mogliby sprzedać uszkodzone auto i nabyć następne. Jednak przede wszystkim Pozwany wiąże uzasadniony czas najmu samochodu zastępczego z informacją o szkodzie całkowitej, którą przekazał Poszkodowanym pismem z 10 marca 2017 roku.

Mając na uwadze, iż w przedmiotowym przypadku na skutek kolizji doszło do wystąpienia szkody całkowitej w pojeździe skutkującej decyzją o zakupie innego pojazdu zwrócić również należy uwagę na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r. oku, III CZP 76/13 zgodnie, z którą odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita).

Pozwany przyjął, że Poszkodowani powinni zastąpić pojazd uszkodzony innym w ciągu 7 dni od daty informacji o szkodzie całkowitej. Wskazywany przez ubezpieczyciela termin nie wynika z obowiązujących przepisów. Żaden przepis prawa, a w szczególności art. 361 § 1 k.c. nie nakłada na poszkodowanego obowiązku zorganizowania sobie innego

samochodu w tak krótkim czasie i w pełnym oderwaniu od obowiązków zakładu ubezpieczeń likwidującego szkodę w ramach swojej odpowiedzialności subsydiarnej za sprawcę tej szkody.

Celem odszkodowania jest wyrównanie uszczerbku powstałego w majątku poszkodowanego. Skoro skutkiem kolizji drogowej było uszkodzenie pojazdu w takim stopniu, że musiał zostać wyłączony z dalszej eksploatacji, to odszkodowanie powinno umożliwić poszkodowanemu naprawę pojazdu, albo zastąpienie go innym. Obowiązujące przepisy nie nakładają na poszkodowanego większych obowiązków niż na zobowiązanego do naprawienia szkody. W realiach rozpoznawanej sprawy, poszkodowani potrzebowali pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu, który przedłużał się w związku z brakiem środków na naprawę oraz znacznym przedłużeniem postępowania prowadzonego przez Pozwanego w celu ustalenia jego odpowiedzialności za szkodę. Podkreślenia wymaga, że pozwany Ubezpieczyciel wypłacił odszkodowanie w dwóch częściach – pierwszą część 11 maja 2017 roku, a drugą po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego - 30 lipca 2018 roku. Zauważyć należy, że pełne odszkodowanie Pozwany wypłacił po ponad roku od powstania szkody!

Tymczasem najem samochodu zastępczego został zakończony przed wypłatą jakiegokolwiek części odszkodowania, bo 21 kwietnia 2017 roku. W tych okolicznościach Pozwany nie ma żadnych przekonujących argumentów dla uzasadnienia swojego twierdzenia, że najem pojazdu zastępczego trwał za długo i, że powinien zakończyć się w okresie 21 dni od zgłoszenia szkody. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, za zasadny dalszy okres wynajmu pojazdu w wysokości 38 dni.

Odnosnie stawki dziennej za wynajem, Sąd uznał stawkę zastosowaną przez powodów tj. 150 zł netto (184,50 zł brutto) z przyczyn, o których mowa była we wcześniejszej części uzasadnienia. Pozwany nie zorganizowałby najmu samochodu zastępczego na cały okres 59 dni, dlatego nie sposób przyjąć za zasadną stawki przez niego wskazywanej. Poszkodowani mogliby korzystać z najmu zorganizowanego przez ubezpieczyciela tylko przez pierwsze 21 dni po zgłoszeniu szkody. Gdyby chcieli dalej korzystać z samochodu zastępczego, musieliby wynająć go za inną cenę niż wskazywana przez Pozwanego. Stawka zastosowana przez Powodów jest stawką rynkową, co było pomiędzy stronami bezsporne. Zatem należało ją uwzględnić przy obliczeniu kosztów najmu samochodu zastępczego za dalsze 38 dni najmu.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Powodów dochodzoną pozewem kwotę 7011 złotych. Sąd zasądził powyższą kwotę na rzecz powodów w sposób łączny. Wskazać należy, że Powodowie prowadzą spółkę cywilną. Jak wskazał Sąd Okręgowy w Łodzi w wyroku z 9 sierpnia 2018 roku (sygn. akt III Ca 524/18) „solidarność czynna nie występuje w przypadku roszczeń przysługujących wspólnikom spółki czynnej, gdyż brak jest dla niej szczególnego źródła, którego wymaga art. 369 k.c., ani też nie dochodzi do podziału zobowiązania (dopóki trwa stosunek spółki cywilnej). Wierzytelności te przysługują wierzycielom łącznie, w związku z występującą między nimi wspólnością łączną. Zatem należne świadczenie należy zasądzić na rzecz powodów jako wspólników spółki cywilnej bez stosowania konstrukcji solidarności czynnej, ale też bez rozdzielania świadczenia na części przypadające każdemu z powodów.”

Sąd w pkt. 1 wyroku rozstrzygnął również o odsetkach z tytułu opóźnienia w wypłacie odszkodowania, na podstawie art. 817 § 1 k.c. w związku z art. 481 § 1 k.c. Wymagalność roszczenia w stosunku do zakładu ubezpieczeń powstaje w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku, chyba, że w powyższym terminie wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia jego odpowiedzialności lub wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe. W przedmiotowej sprawie Pozwany odebrał wezwanie do zapłaty 15 maja 2017 roku i od tej daty biegł 30 – dniowy ustawowy termin na zaspokojenie roszczenia, który upłynął 14 czerwca 2017 roku. Sąd zasądził zatem odsetki od dnia 15 czerwca 2017 roku, zgodnie z żądaniem Powodów.

Sąd rozstrzygnął o kosztach postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powództwo zostało uwzględnione w całości, dlatego Pozwany ma obowiązek zwrotu kosztów procesu Powodom. Na koszty postępowania poniesione przez Powodów składają się: opłata od pozwu w wysokości 400 zł, koszty zastępstwa prawnego w kwocie 1800 zł (zgodnie z

§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 r.), oraz opłaty skarbowe od pełnomocnictw w kwocie 34 zł - razem 2251 zł.